

Poznań, dn. 12 listopada 2015 r.

Krzysztof Mularski

Do Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej Polskiego Związku Alpinizmu

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o zatwierdzenie organizowanej przez nas wyprawy „**Labuche Kang III East 2016**” jako **wyprawy centralnej** Polskiego Związku Alpinizmu oraz **dofinansowanie** jej. Wyprawa organizowana jest jako wyprawa Klubu Wysokogórskiego w Poznaniu. Pięcioro uczestników wyprawy jest aktywnymi członkami swoich Klubów z opłaconymi składkami za rok 2015. Część członków brała już udział w wyjazdach firmowanych przez Polski Związek Alpinizmu. Wykazy przejść członków wyprawy, którzy wnoszą o dofinansowanie, są dostępne w bazie PZA. Niniejszy wniosek jest właściwie tożsamy co do treści z wnioskiem złożonym w ubiegłym roku; wyprawa nie mogła się odbyć z przyczyn całkowicie od nas niezależnych („zamknięcie” Tybetu przez władze chińskie, skutkujące skasowaniem uzyskanych permitów).

Znaczne koszty wyprawy warunkowane są kosztem permitów na ostatnie niezdobyte siedmiotysięczne szczyty ziemi i obowiązkowej obsługi agencyjnej.

Termin:

2016 r., 9-10, 6 tygodni działalności

Opis rejonu Labuche Kang III East 7250 mnpm

Szczyt będący celem wyprawy ma kotę 7250 mnpm. Długość i szerokość geograficzna wynoszą odpowiednio [86°23'03"E](#) oraz 28°18'01"N. Szczyt leży na północnym skraju Himalajów, w Tybecie, wznosząc się ok 60 km na wschód od Sziszapangmy i ok 35 km na północny zachód od Cho Oyu. Labuche Kang III East należy do mało znanej części Himalajów określanej jako Labuche Himal, Pamari Himal lub Lapchi Kang. Jest to szczyt dotąd niezdoyty¹, którego wybitność podawana jest na 570 m (przy przyjęciu wymogu wybitności większej lub równej 500 m, byłby to jeden z sześciu niezdoytych dotąd szczytów 7-tysięcznych, a zarazem **drugi najwyższy niezdoyty szczyt Ziemi**). Byłaby to także 94 góra Ziemi pod względem wysokości. Główny wierzchołek masywu – Labuche Kang (nazywany również Labuche Kang I lub Choksiam), 7367 m n. p. m., został zdobyty w 1987 roku przez wyprawę chińsko-japońską². Piramida Labuche Kang II została zdobyta w 1995 r. przez wyprawę francuską³. Jak dotąd nie podejmowano prób zdobycia Labuche Kang III

¹ Jak wiadomo, nie można udowodnić negacji zdania. Szczyt ten podawany jest jako niezdoyty na szeregu zagranicznych stronach internetowych (zob. np. <http://www.adventure-journal.com/2013/07/the-aj-list-the-highest-unclimbed-mountains-in-the-world/>; <http://rajendraramtel.com/nepal/peak-climbing/list-of-peaks-mountains/>); podobny status przyznają mu publikacje w polskich czasopismach górskich (zob. np. <http://www.npm.pl/index.php?action=site&pid=730&id=209>; <http://wspnianie.pl/2007/01/najwyzsze-niezdobyte-szczyty/>).

² Zob. AAJ 1988/62, s. 278.

³ M., J. Kielkowsky, Wielka encyklopedia gór i alpinizmu. Tom II. Góry Azji, Katowice 2005, s. 474 i n. oraz relacja uczestników wyprawy: <http://www.cas-neuchatel.ch/accueil/expes/labuchekang/en/chronology.htm>. Zob. także Himalayan Journal, 1997, s. 224 i n.

East⁴. Wyprawa, mająca zdobyć szczyt, dostała w 2014 r. nagrodę Mugs Stump, niemniej wyprawa ta w ogóle się nie odbyła⁵. W okolicy dostępnych jest wiele niezdobytych szczytów sześciotysięcznych. Członkowie wyprawy dysponują zdjęciami dostępnymi w internecie, przedstawiającymi cały masyw:

Widok od strony Wyżyny Tybetańskiej. Od lewej: Labuche Kang III East (7250m), Labuche Kang (7367m), piramida Labuche Kang II (7072m), Colangma (6952m).

⁴ Niejednoznaczne są dostępne w internecie informacje dotyczące śmierci Joe Puryear'a. Wydaje się, że wypadek miał miejsce na głównym szczycie masywu, natomiast zasadniczym celem wyprawy (do którego realizacji w związku ze śmiertelnym wypadkiem w ogóle nie przystąpiono) był właśnie dziewiczy Labuche Khang III East (zob. zwłaszcza <http://blog.thenewstribune.com/adventure/2010/10/27/joe-puryear-a-former-mount-rainier-climbing-ranger-dies-climbing-remote-tibetan-mountain/orazhttp://www.alpinist.com/doc/web10f/wfeature-2010-mugs-stump/4>). Informację o śmierci na głównym szczycie masywu podaje jednoznacznie chyba najbardziej wiarygodny „The Alpinist” (zob. <http://www.alpinist.com/doc/web10f/newswire-flash-joe-puryear>).

⁵ Zob. <http://www.alpinist.com/doc/web14w/newswire-mugs-stump-recipients-2014>. Podobnie jak wcześniej, nie sposób dowieść zaprzeczenia zdania; niemniej nie istnieje jakakolwiek relacja z tej wyprawy; o jej ewentualnym odbyciu się nie słyszała także żadna z nepalskich i tybetańskich agencji, z którymi uczestnicy wyprawy kontaktowali się w sprawie uzyskania permitu na szczyt. Wydaje się prawdopodobne, że wyprawa nie doszła do skutku z powodu śmierci w Patagonii jednego z laureatów nagrody - Chada Kelloga.

Labuche Kang III East (po lewej) i Labuche Kang (główny wierzchołek masywu)

Widok z Cho Oyu

Próba zdobycia szczytu zostanie podjęta od strony chińskiej (tybetańskiej). Czyni to zasadnym podjęcie działalności w okresie połowa września – połowa października. Opady powodowane przez monsuny nie powinny istotnie utrudnić działalności. Granica wiecznego śniegu znajduje się na wysokości ok. 5200 m, co sugeruje zasadność założenia bazy wysuniętej (ABC) na tej właśnie wysokości. Dostępne zdjęcia sugerują, że zdobycie szczytu nie powinno przedstawiać większych technicznych problemów. Wyprawa będzie jednak gotowa podjąć akcję górską nawet w przypadku napotkania istotnych trudności technicznych.

Celem wyprawy, mającej charakter eksploracyjny, będzie jak najszybsze zdobycie tego (dziewiczego) szczytu, nie zaś szukanie technicznych trudności. W przypadku szybkiego powodzenia akcji górskiej, wyprawa będzie dysponowała sprzętem koniecznym dla podjęcia działań o czysto sportowym charakterze w najbliższej okolicy szczytu.

Skład:

Krzysztof Mularski – KW Poznań, kierownik
Jarosław Żurawski „Borsuk” – KW Poznań
Dawid Maciaszek – KW Jastrzębie
Katarzyna Skłodowska – KW Warszawa, lekarz wyprawy
Jakub Rybicki - (niezrzeszony), bez finansowania

Koszty:

Przewidywany koszt wyjazdu dla pięciu osób: 215 000 zł
- Przelot, cargo, ubezpieczenie: 18 000 zł
- Opłaty dla agencji: 196 000 zł
- Noclegi i wyżywienie: 0 zł
- Zakup sprzętu: 0 zł

Zasady finansowania:

- Udział własny: 39 000 zł / osobę (w przypadku członków wyprawy zrzeszonych w Klubach); udział własny może zmniejszyć się w przypadku pozyskania wsparcia sponsorskiego
- PZA: 4 000 zł / osobę

Dotychczasowe dofinansowania PZA:

- Malubiting 2014 (K. Mularski)
- unifikacja kadry narodowej wspinaczki wysokogórskiej, Tatry 2015 r. (K. Mularski, K. Skłodowska)
- Labuche Kang III East 2015 r. (K. Mularski, K. Skłodowska, środki niepodjęte)

Uwaga:

Tak jak napisano w *petitum* wniosku, jest on niemal tożsamy z wnioskiem złożonym w ubiegłym roku. Nie można wykluczyć, że wyprawa ponownie nie dojdzie do skutku z przyczyn polityki władz chińskich; wówczas, podobnie jak w ubiegłym roku, KWW zostanie niezwłocznie poinformowana o tym fakcie (aby móc przekazać środki, które, ewentualnie, w przypadku pozytywnego rozpoznania niniejszego wniosku, zostaną nam przyznane, innym wyprawom). Jesteśmy w ciągłym kontakcie z agencją i na bieżąco staramy się „monitorować” sytuację w Chinach. Wedle posiadanych informacji, w przyszłym roku nie powinno być żadnych problemów z działalnością wysokogórską w Tybecie; co więcej, ponowne uzyskanie („odnowienie”) anulowanych wcześniej permitów ma być jedynie formalnością. Wydaje się to okoliczność istotna wobec faktu bardzo dużego wysiłku organizacyjnego włożonego na przestrzeni ostatnich kilku lat w uzyskanie zezwolenia na zdobycie jednego z ostatnich niezdoytych samodzielnych szczytów siedmiotysięcznych.

Plan „awaryjny”:

Biorąc pod uwagę doświadczenia roku 2015 i teoretyczne ryzyko ponownego zamknięcia Tybetu dla zagranicznych grup uczestnicy wyprawy zdecydowali się na opracowanie planu

„awaryjnego” – wejścia na Himlung Himal w Nepalu, które byłyby zrealizowane w przypadku powtórzenia się sytuacji z jesieni 2015.

Himlung Himal (7126m.n.p.m.) to piękny szczyt zlokalizowany na północy Nepalu, w dystrykcie Manang, tuż przy granicy z Tybetem. Rejon Naar-Phu, w którym znajduje się Himlung został otwarty dla szerszej eksploracji dopiero w roku 2001. Góra znajduje się na północ od Annapurny i Północny wschód od Manaslu, ma wybitność 1920m., a base camp jest zakładany na ok. 4900m. Szczyt został zdobyty po raz pierwszy w roku 1992 przez wyprawę japońską. Od tego czasu był zdobywany wielokrotnie, nie doczekał się jednak jeszcze polskiego wejścia. Szczyt nie przedstawia istotnych wyzwań technicznych. Jedynymi znaczącymi trudnościami są seraki nad obozem C1, na wysokości 5500m. W przypadku sprawnego przeprowadzenia akcji górskiej uczestnicy chcą dokonać również pionierskiego trawersu dziewiczą granią na sąsiedni szczyt Himjung (7140m.n.p.m.).

Panorama rejonu Himlung Himal

Trekking do Base Campu

Droga klasyczna

Dogodny czas dla przeprowadzenia akcji górskiej pokrywa się z Labuche Kang III (wrzesień - początek października), uczestnicy planują początek każdego z wariantów wyprawy w Katmandu, co ułatwia logistykę zmiany planu w przypadku utrudnień ze strony chińskiej.

Dziękujemy za rozpoznanie naszego wniosku

**W imieniu uczestników
Krzysztof Mularski, KW Poznań**